

Briselē, 2017. gada 24. maijā
(OR. en)

9691/17

Starpiestāžu lieta:
2016/0151 (COD)

AUDIO 78
DIGIT 150
CONSOM 237
TELECOM 146
CODEC 922

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Datums:	2017. gada 24. maijs
Saņēmējs:	delegācijas
Iepr. dok. Nr.:	8939/17 AUDIO 61 DIGIT 123 CONSOM 182 TELECOM 108 CODEC 745
K-jas dok. Nr.:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121 IA 28 TELECOM 98 CODEC 74
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva, ar ko, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus, groza Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (pirmais lasījums) – <i>vispārēja pieeja</i>

Pielikumā pievienots teksts, par kuru Padome panāca vispārēju pieeju savā 3541. sanāsmē, kas notika 2017. gada 23. maijā. ¹

Labākai lasāmībai teksts ir izklāstīts konsolidētā veidā. Parastajā fontā ir atveidots Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvas 2010/13/ES teksts, uz kuru Komisijas grozījumu priekšlikums neattiecas. Komisijas priekšlikuma teksts Padomes apstiprinātā formā ir norādīts **treknrakstā**.

¹ CZ, DK, FI, IE, LU, NL, SE un UK delegācijas norādīja, ka tās neatbalsta tekstu, savukārt HU delegācija atturējās.

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,
AR KO, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus, GROZA DIREKTĪVU 2010/13/ES**

**par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus
noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu**

[...] ²

² Apsvērumi tiks izskatīti vēlāk.

I NODAĻA

DEFINĪCIJAS

1. pants

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas ³:

a) "audiovizuālo mediju pakalpojums" ir: ⁴

³ ***Jāiekļauj jauns apsvērums:*** "Saskaņā ar pastāvošo Tiesas judikatūru Līgumos garantēto pakalpojumu sniegšanas brīvību var ierobežot, ja pastāv sevišķi svarīgi ar sabiedrības interesēm saistīti iemesli, piemēram, lai nodrošinātu patērētāju aizsardzību augstā līmenī, ar noteikumu, ka šādi ierobežojumi ir pamatoti, samērīgi un nepieciešami. Tāpēc dalībvalsts var veikt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti tās patērētāju aizsardzības noteikumi, kuri neietilpst šīs direktīvas koordinētajā jomā. Pasākumiem, ko dalībvalsts veic, lai īstenotu valsts patērētāju aizsardzības režīmu, tostarp attiecībā uz azartspēļu reklāmu, vajadzētu būt pamatotiem, samērīgiem ar to paredzēto mērķi un nepieciešamiem, kā tas prasīts ES judikatūrā. Jebkurā gadījumā uztvērēja dalībvalsts nedrīkst veikt nekādus pasākumus, kas liegtu tās teritorijā retranslēt televīzijas apraidi no citām dalībvalstīm."

⁴ ***Direktīvas 3. apsvērums ir jāgroza šādi:*** "Direktīvu 2010/13/ES vajadzētu turpināt piemērot tikai tiem pakalpojumiem, kuru galvenais mērķis ir nodrošināt informatīvus, izklaidējošus vai izglītojošus raidījumus. Galvenā mērķa prasību vajadzētu uzskatīt par izpildītu arī tad, ja pakalpojumam ir audiovizuāls saturs un forma, kas ir nošķirama no pakalpojuma sniedzēja pamatdarbības, piemēram, tiešsaistes laikrakstu atsevišķās daļas, kurās pieejami audiovizuāli raidījumi vai lietotāju veidoti video, ja minētās daļas var uzskatīt par nošķiramām no pakalpojuma sniedzēja pamatdarbības. Būtu jāuzskata, ka pakalpojums ir tikai no pamatdarbības nenošķirams papildinājums, ja ir saiknes starp audiovizuālo piedāvājumu un pamatdarbību, **piemēram, ziņu nodrošinājumu rakstiskā formā.** Tādējādi kanāli vai jebkādi citi audiovizuālie pakalpojumi, kuri ietilpst pakalpojuma sniedzēja redakcionālās atbildības jomā, var paši par sevi būt audiovizuālo mediju pakalpojumi, pat ja tos piedāvā video koplietošanas platformā, kuras raksturīga iezīme ir redakcionālās atbildības neesamība. Šādos gadījumos pakalpojuma sniedzējiem ar redakcionālo atbildību būs jāievēro šīs direktīvas prasības."

- i) Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 57. pantā definēts pakalpojums, kura vai no kura nošķiramas daļas galvenais mērķis ir ar mediju pakalpojumu sniedzēja redakcionālu atbildību veidot raidījumus plašākai sabiedrībai, lai to informētu, izklaidētu vai izglītotu, izmantojot elektronisko komunikāciju tīklus Direktīvas 2002/21/EK 2. panta a) punkta nozīmē. Šāds audiovizuālo mediju pakalpojums ir vai nu televīzijas apraide, kā definēts šā punkta e) apakšpunktā, vai audiovizuālo mediju pakalpojums pēc pieprasījuma, kā definēts šā punkta g) apakšpunktā;
 - ii) audiovizuāls komercpaziņojums;
- aa) "video koplietošanas platformas pakalpojums" ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 57. pantā definēts pakalpojums, kas atbilst šādām prasībām:
- i) pakalpojums ir tādu raidījumu vai lietotāja veidotu video glabāšana ⁵, kuri neietilpst video koplietošanas platformas pakalpojumu sniedzēja redakcionālās atbildības jomā;
 - ii) to, kāda ir glabāto raidījumu vai lietotāja veidoto video organizācija, nosaka video koplietošanas platformas pakalpojumu sniedzējs, tostarp ar automātiskiem līdzekļiem vai algoritmiem, jo īpaši, izrādot, marķējot un sekvenčējot;

⁵ *Jāiekļauj jauns apsvērums: "Paredzēts, ka pasākumi, kas piemērojami video koplietošanas platformām, attiecas tikai uz glabāto saturu. Tāpēc šī direktīva neskar dalībvalstu spēju atbilstoši Savienības tiesībām noteikt pienākumus tiešraides straumēšanas pakalpojumu sniedzējiem."*

- iii) pakalpojuma, no minētā pakalpojuma nošķiramas daļas vai pakalpojuma būtiskas funkcionalitātes galvenais mērķis ir raidījumu vai lietotāja veidotu video nodrošināšana plašākai sabiedrībai, lai informētu, izklaidētu vai izglītotu;⁶ un

⁶ *Jāiekļauj jauns 3.a apsvērums:* "Video koplietošanas platformas pakalpojumi nodrošina audiovizuālu saturu, kam arvien vairāk piekļūst plašāka sabiedrība un jo īpaši jaunieši. Tas attiecas arī uz sociālo mediju pakalpojumiem, kas ir kļuvuši par svarīgu informācijas apmaiņas, izklaides un izglītošanas līdzekli, tostarp nodrošinot piekļuvi raidījumiem un lietotāju veidotiem video. Šie sociālo mediju pakalpojumi ir jāiekļauj, jo tie konkurē par tām pašām auditorijām un ieņēmumiem kā audiovizuālo mediju pakalpojumi. Turklāt tiem ir arī ievērojama ietekme tādā ziņā, ka tie lietotājiem atvieglo iespēju veidot un ietekmēt citu lietotāju viedokli. Tāpēc, lai nepilngadīgos aizsargātu no kaitīga satura un visus iedzīvotājus – no kūdīšanas uz naidu, vardarbību un terorismu, ir saprātīgi prasīt, lai šī direktīva attiektos uz šiem pakalpojumiem. Sociālo mediju pakalpojumu gadījumā šiem pakalpojumiem vajadzētu būt ietvertiem tiktāl un tādā apmērā, kādā tie atbilst prasībām, ar kurām definē video koplietošanas platformas pakalpojumu."

Jāiekļauj jauns 3.b apsvērums: "Lai gan šīs direktīvas mērķis nav regulēt sociālo mediju pakalpojumus kā tādus, tie būtu jāietver, ja raidījumu un lietotāju veidotu video nodrošināšana ir minētā pakalpojuma būtiska funkcionalitāte. Raidījumu un lietotāju veidotu video nodrošināšanu varētu uzskatīt par sociālo mediju pakalpojuma būtisku funkcionalitāti tad, ja audiovizuālais saturs nav tikai atvasināts vai neveido tikai nelielu daļu no minētā sociālo mediju pakalpojuma darbībām. Lai nodrošinātu īstenošanas skaidrību, efektivitāti un konsekveni, Komisijai vajadzības gadījumā būtu jāizdod pamatnostādnes par konkrētu "video koplietošanas platformas pakalpojuma" definīcijas aspektu praktisko piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz būtiskas funkcionalitātes kritēriju. Šīs pamatnostādnes būtu jāpieņem pēc apspriešanās ar kontaktkomiteju. Minētajās pamatnostādnēs cita starpā būtu jāņem vērā pakalpojuma piedāvāto funkcionalitāšu kopums vai tas, kā pakalpojuma saņēmēji šo pakalpojumu vidēji lieto, kā arī tas, vai pakalpojumā ir ieviesti modeļi ieņēmumu dalīšanai par audiovizuālu komercpaziņojumu izplatīšanu un izvietojumu raidījumos un lietotāju veidotajos video un to tiešā tuvumā. Tās būtu jāsaģatavo, pienācīgi ņemot vērā vispārējās sabiedrības interešu mērķus, kā izklāstīts 28.a panta 1. punktā, un tiesības uz vārda brīvību."

Jāiekļauj jauns 3.c apsvērums: "Ja pakalpojuma nošķirama daļa ir video koplietošanas platforma šīs direktīvas nozīmē, tad direktīvas noteikumi, kas piemērojami video koplietošanas platformām, būtu jāattiecinā tikai uz minēto daļu un tikai attiecībā uz raidījumiem un lietotāju veidotiem video. Šī direktīva nebūtu jāattiecinā uz laikrakstu un žurnālu elektronisko versiju redakcionālajā saturā iegulstiem videoklipiem un uz kustīgiem attēliem, piemēram, GIF. Video koplietošanas platformas pakalpojuma definīcijai nebūtu jāietver ar saimniecisko darbību nesaistītas darbības, tādas kā audiovizuāls saturs privātās tīmekļa vietnēs un nekomerciālās interešu kopienās."

iv) **pakalpojumu dara pieejamu, izmantojot elektronisko komunikāciju tīklus**
Direktīvas 2002/21/EK 2. panta a) punkta nozīmē;

- b) **"raidījums" ir kustīgu attēlu kopums ar skaņu vai bez tās, kas neatkarīgi no tā garuma veido atsevišķu vienību raidījumu programmā vai katalogā, kuru izveidojis mediju pakalpojumu sniedzējs, tostarp pilnmetrāžas filmas, videoklipi, sporta pasākumi, situāciju komēdijas, dokumentālās filmas, bērnu raidījumi un oriģināllugas;**
- ba) **"lietotāja veidots video" ir kustīgu attēlu kopums ar skaņu vai bez tās, kas neatkarīgi no tā garuma veido atsevišķu vienību, ko rada lietotājs un video koplietošanas platformā augšupielādē minētais lietotājs vai jebkurš cits lietotājs;**
- c) "redakcionāla atbildība" ir efektīva kontrole gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan uz to organizāciju, kuru nodrošina vai nu kā hronoloģisku raidījumu programmu televīzijas apraides gadījumā, vai arī kataloga formā, ja tie ir audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma. Redakcionāla atbildība ne vienmēr ietver juridisku atbildību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz saturu vai sniegtajiem pakalpojumiem;
- d) "mediju pakalpojumu sniedzējs" ir fiziska vai juridiska persona, kurai ir redakcionāla atbildība par audiovizuālo mediju pakalpojuma audiovizuālā satura izvēli un kura nosaka veidu, kādā tas tiek organizēts;
- da) **"video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas sniedz video koplietošanas platformas pakalpojumu;**
- e) "televīzijas apraide" (t. i., lineārs audiovizuālo mediju pakalpojums) ir audiovizuālo mediju pakalpojums, ko sniedz mediju pakalpojumu sniedzējs raidījumu vienlaicīgai skatīšanai, pamatojoties uz raidījumu programmu;
- f) "raidorganizācija" ir mediju pakalpojumu sniedzējs, kas nodrošina televīzijas apraidi;

- g) "audiovizuālo mediju pakalpojums pēc pieprasījuma" (t. i., nelineārs audiovizuālo mediju pakalpojums) ir audiovizuālo mediju pakalpojums, ko sniedz mediju pakalpojumu sniedzējs raidījumu skatīšanai brīdī, ko izvēlēties lietotājs, un pēc lietotāja individuāla lūguma, pamatojoties uz mediju pakalpojuma sniedzēja piedāvātu raidījumu katalogu;
- h) "audiovizuāls komercpaziņojums" ir attēli ar skaņu vai bez tās, kas ir paredzēti, lai tieši vai netieši reklamētu fiziskas vai juridiskas personas, kas veic saimniecisko darbību, preces, pakalpojumus vai tēlu. Šādi attēli pavada raidījumu vai ir iekļauti raidījumā par samaksu vai līdzīgu atlīdzību vai pašreklāmas nolūkā. Audiovizuālu komercpaziņojumu veidi ir, cita starpā, televīzijas reklāma, sponsorēšana, televeikals un produktu izvietošana;
- i) "televīzijas reklāma" ir jebkura veida paziņojuma apraide vai nu par samaksu, vai līdzīgu atlīdzību vai apraide, ko publisks vai privāts uzņēmums vai fiziska persona veic pašreklāmas nolūkā sakarā ar tirdzniecību, darījumdarbību, amatu vai profesiju, lai veicinātu preču vai pakalpojumu, tostarp nekustamā īpašuma, tiesību un pienākumu, piedāvājumu par samaksu;
- j) "slēpts audiovizuāls komercpaziņojums" ir preču, pakalpojumu, nosaukuma, preču zīmes, preču ražotāja vai pakalpojumu sniedzēja darbību atveidojums raidījumos, kad šādu atveidojumu mediju pakalpojumu sniedzējs ir iecerējis kā reklāmu un kas varētu maldināt skatītāju par tā būtību. Šāds atveidojums jo īpaši uzskatāms par apzinātu, ja tas ir par samaksu vai līdzīgu atlīdzību;
- k) "sponsorēšana" ir jebkurš tāda publiska vai privāta uzņēmuma vai fiziskas personas, kas nav iesaistīta audiovizuālu pakalpojumu sniegšanā vai audiovizuālu darbu veidošanā, ieguldījums audiovizuālo mediju pakalpojumu vai raidījumu finansēšanā nolūkā popularizēt savu nosaukumu, preču zīmi, tēlu, darbību vai ražojumus;

- l) "televeikals" ir tiešs piedāvājums, kas pārraidīts sabiedrībai nolūkā piedāvāt par samaksu preces vai pakalpojumus, tostarp nekustamo īpašumu, tiesības un pienākumus;
 - m) "produktu izvietošana" ir jebkurš audiovizuāla komercpaziņojuma veids, kurš sastāv no produktu, pakalpojumu vai to preču zīmju iekļaušanas vai kurš sastāv no atsaucēm uz tiem, demonstrējot tos raidījumā par maksu vai līdzīgu atlīdzību;
 - n) "Eiropas darbi" ir šādi:
 - i) darbi, kuri ir tapuši dalībvalstīs;
 - ii) darbi, kuri ir tapuši Eiropas trešās valstīs, kas ir pievienojušās Eiropas Padomes Eiropas Konvencijai par pārrobežu televīziju, un kuri atbilst 3. punkta nosacījumiem;
 - iii) kopražojuma darbi, kuri tapuši saskaņā ar nolīgumiem audiovizuālajā nozarē, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm, un atbilst minēto nolīgumu nosacījumiem.
2. Šā panta 1. punkta n) apakšpunkta ii) un iii) punktu piemēro ar nosacījumu, ka darbiem, kas tapuši dalībvalstīs, attiecīgajā trešā valstī nepiemēro diskriminējošus pasākumus.
3. Šā panta 1. punkta n) apakšpunkta i) un ii) punktā minētie darbi ir darbi, kurus galvenokārt veidojuši autori un darba ņēmēji, kuri dzīvo vienā vai vairākās šajos punktos minētajās valstīs, ja tie atbilst vienam no šādiem trīs nosacījumiem:
- i) tos ir veidojis viens vai vairāki producenti, kuri veic uzņēmējdarbību vienā vai vairākās no šīm valstīm;
 - ii) darbu veidošanu pārrauga un faktiski kontrolē viens vai vairāki producenti, kuri veic uzņēmējdarbību vienā vai vairākās no šīm valstīm;
 - iii) šo valstu līdzproducentu ieguldījums līdzproducēšanas kopējos izdevumos ir dominējošs, un līdzproducēšanu nekontrolē viens vai vairāki producenti, kas veic uzņēmējdarbību kādā citā valstī.

4. Darbus, kas nav Eiropas darbi 1. punkta n) apakšpunkta nozīmē, bet ir tapuši saskaņā ar divpusējiem līdzproducēšanas nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm, uzskata par Eiropas darbiem, ja līdzproducenti no Savienības nodrošina lielāko kopējo ražošanas izmaksu daļu un ja ražošanu nekontrolē viens vai vairāki producenti, kas veic uzņēmējdarbību ārpus dalībvalstu teritorijas.

II NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR AUDIOVIZUĀLO MEDIJU PAKALPOJUMIEM

2. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai visi tās jurisdikcijā esošo mediju pakalpojumu sniedzēju sniegtie audiovizuālo mediju pakalpojumi atbilstu šīs dalībvalsts tiesību sistēmas noteikumiem, ko piemēro sabiedrībai paredzētiem audiovizuālo mediju pakalpojumiem.
2. Šajā direktīvā dalībvalsts jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji ir visi turpmāk minētie:
 - a) mediju pakalpojumu sniedzēji, kuri veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī saskaņā ar 3. punktu;
 - b) tie mediju pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem attiecas 4. punkts.

3. Šajā direktīvā uzskata, ka turpmāk norādītajos gadījumos mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību dalībvalstī:
- a) mediju pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs ir šajā dalībvalstī, un redakcionālus lēmumus par audiovizuālo mediju pakalpojumiem **regulāri** ⁷ pieņem minētajā dalībvalstī;
 - b) **ja mediju pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs ir vienā dalībvalstī, bet redakcionālus lēmumus par audiovizuālo mediju pakalpojumiem regulāri pieņem citā dalībvalstī, tad uzskata, ka tas veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā darbojas nozīmīga daļa tā darbaspēka, kas ir iesaistīts ar raidījumiem saistītajā audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībā; Ja ar raidījumiem saistītajās audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībās iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa darbojas katrā no minētajām dalībvalstīm, tad uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā ir tā galvenais birojs. Ja nevienā no šīm dalībvalstīm nedarbojas ar raidījumiem saistītajās audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībās iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa, tad uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā tas pirmo reizi sāka darbību saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka tā uztur stabilu un efektīvu saikni ar šīs dalībvalsts ekonomiku;**
 - c) ja mediju pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs ir dalībvalstī, bet lēmumus par audiovizuālo mediju pakalpojumiem pieņem trešā valstī vai arī otrādi, uzskata, ka tas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī, ar noteikumu, ka šajā dalībvalstī darbojas nozīmīga daļa audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībās iesaistītā darbaspēka.

⁷ ***Jāiekļauj jauns apsvērums: "Efektīvu redakcionālo atbildību nodrošina ar regulāri pieņemtiem redakcionāliem lēmumiem. Lai izvērtētu, vai redakcionāli lēmumi tiek pieņemti regulāri, būtu jāņem vērā šādu lēmumu biežums un to saikne ar audiovizuālo mediju pakalpojuma ikdienā veicamo darbību."***

4. Uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzēji, kam nav piemērojami 3. punktā minētie noteikumi, atrodas dalībvalsts jurisdikcijā, ja:
- a) tie izmanto zemes satelītstaciju, kas atrodas šajā dalībvalstī;
 - b) kaut gan tie neizmanto zemes satelītstaciju, kas atrodas šajā dalībvalstī, tie izmanto tā satelīta resursus, kas pieder šai dalībvalstij.
5. Ja to, kuras dalībvalsts jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, nevar noteikt saskaņā ar 3. un 4. punktu, kompetentā dalībvalsts ir tā, kurā mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību Līguma par Eiropas Savienības darbību 49.–55. panta nozīmē.
- 5.-a Dalībvalstis nodrošina, lai mediju pakalpojumu sniedzēji informētu kompetentās valstu regulatīvās iestādes par visām izmaiņām, kas var ietekmēt jurisdikcijas noteikšanu saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu.**
- 5.a Dalībvalstis izveido un atjaunina to jurisdikcijā esošo audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzēju sarakstu un norāda, uz kuriem 2.–5. punktā izklāstītajiem kritērijiem to jurisdikcija balstās. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu šo sarakstu, tostarp visus atjauninājumus. Sarakstu neatbilstības gadījumā Komisija sazinās ar attiecīgajām dalībvalstīm, lai rastu risinājumu. Komisija nodrošina, lai valstu regulatīvajām iestādēm būtu piekļuve šim sarakstam. Ciktāl iespējams, Komisija dara šo informāciju publiski pieejamu.**

- 5.b Ja, piemērojot šīs direktīvas 3. un 4. pantu, attiecīgās dalībvalstis nespēj vienoties, kurai dalībvalstij ir jurisdikcija, tās bez liekas kavēšanās jautājumu iesniedz Komisijai. Komisija var lūgt Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupu (*ERGA*) sniegt atzinumu saskaņā ar 30.a panta 3. punkta e) apakšpunktu par šo jautājumu 15 darba dienu laikā no Komisijas pieprasījuma iesniegšanas brīža. Komisija pienācīgi informē kontaktkomiteju.⁸
6. Šī direktīva nav piemērojama audiovizuālo mediju pakalpojumiem, kas paredzēti uztveršanai tikai trešās valstīs un ko tieši vai netieši ar standarta galaiekārtām neuztver auditorija vienā vai vairākās dalībvalstīs.

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina uztveršanas brīvību un savā teritorijā neierobežo audiovizuālo mediju pakalpojumu retranslāciju no citām dalībvalstīm tādu apsvērumu dēļ, kuri ietilpst šīs direktīvas koordinētajās jomās.

⁸ **Direktīvas 5. apsvērums ir jāgroza šādi:** "Lai noteiktu jurisdikciju, ir jānovērtē faktiskās situācijas, ņemot vērā Direktīvā 2010/13/ES noteiktos kritērijus. Šādu faktisko situāciju novērtēšana var novest pie pretrunīgiem rezultātiem. Piemērojot sadarbības procedūras, kas paredzētas Direktīvas 2010/13/ES 3. un 4. pantā, ir svarīgi, lai Komisija savus konstatējumus varētu balstīt uz uzticamiem faktiem. Tāpēc Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupu (*ERGA*) vajadzētu pilnvarot sniegt atzinumus par jurisdikciju pēc Komisijas pieprasījuma. **Ja Komisija, piemērojot Direktīvas 2010/13/ES 3. un 4. pantu, nolemj apspriesties ar *ERGA*, tai būtu jāsniedz kontaktkomitejai informācija, tostarp par paziņojumu, kas saņemts no dalībvalstīm saskaņā ar šīm sadarbības procedūrām, un par *ERGA* atzinumu.**"

- 2. Dalībvalstis var uz laiku atkāpties no 1. punkta, ja audiovizuālo mediju pakalpojumi, ko sniedz citas dalībvalsts jurisdikcijā esošs mediju pakalpojumu sniedzējs:**
- a) klaji, nopietni un smagi pārkāpj 6. pantu vai 12. panta 1. punktu;**
 - b) apdraud vai rada nopietnu un smagu risku, ka tie varētu apdraudēt sabiedrisko drošību, tostarp valsts drošības un aizsardzības nodrošināšanu; vai**
 - c) apdraud sabiedrības veselību vai rada nopietnu un smagu tās apdraudējuma risku.**
- 3. Šā panta 2. punktu dalībvalstis var piemērot tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:**
- a) 12 mēnešu laikā pirms šā punkta b) apakšpunktā minētā paziņojuma raidorganizācija, pēc attiecīgās dalībvalsts atzinuma, ir vismaz divos gadījumos pārkāpusi 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktu;**
 - b) attiecīgā dalībvalsts rakstiski ir paziņojusi mediju pakalpojumu sniedzējam, dalībvalstij, kuras jurisdikcijā ir minētais pakalpojumu sniedzējs, un Komisijai par varbūtējiem pārkāpumiem un par pasākumiem, ko tā nodomājusi veikt, ja tādi varbūtēji pārkāpumi atkārtotos;**
 - c) apspriešanās ar dalībvalsti, kuras jurisdikcijā ir pakalpojumu sniedzējs, un Komisiju nav noslēgušās ar izlīgumu viena mēneša laikā pēc b) apakšpunktā paredzētā paziņojuma;**
 - d) raidorganizācija ir pārkāpusi 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktu vismaz vienu reizi pēc šā punkta b) apakšpunktā paredzētā paziņojuma;**

- e) paziņotāja dalībvalsts ir ievērojusi attiecīgā mediju pakalpojumu sniedzēja tiesības uz aizstāvību saistībā ar b) un d) apakšpunktu un jo īpaši – devusi mediju pakalpojumu sniedzējam iespēju paust savus uzskatus par varbūtējiem pārkāpumiem valsts tiesību aktos noteiktajā termiņā un par pasākumiem, ko paziņotāja dalībvalsts nodomājusi veikt. Tā pienācīgi ņem vērā šos uzskatus, kā arī jurisdikcijas dalībvalsts uzskatus.

Šā panta 3. punkta a) un d) punkts attiecas tikai uz lineārajiem pakalpojumiem.

3.a Ja dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, ir saņēmusi lūgumu par apspriešanos saskaņā ar 3. panta c) apakšpunktu, tā pienācīgi apsver minēto lūgumu un lojāli un ātri sadarbojas ar attiecīgo dalībvalsti nolūkā panākt izlīgumu.

4. Triju mēnešu laikā pēc pilnīga paziņojuma par pasākumiem, ko dalībvalsts veikusi, piemērojot 2. un 3. punktu, Komisija pieņem lēmumu par to, vai minētie pasākumi ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem. Komisija var lūgt *ERGA* sniegt atzinumu saskaņā ar 30.a panta 3. punkta e) apakšpunktu. Komisija pienācīgi informē kontaktkomiteju.

Paziņojumu uzskata par pilnīgu, ja tajā ir ietverta visa informācija, kas vajadzīga, lai izvērtētu 2. punktā minētos kritērijus un 3. punktā minētos nosacījumus, un ja viena mēneša laikā pēc tā saņemšanas Komisija nav pieprasījusi nekādu papildu informāciju, kas ir absolūti nepieciešama lēmuma pieņemšanai.

Ja attiecīgā dalībvalsts šo informāciju nesniedz Komisijas noteiktajā termiņā, Komisija noraida paziņojumu, šādu noraidījumu pamatojot ar to, ka paziņojums ir nepilnīgs. Tā rezultātā dalībvalsts steidzami izbeidz attiecīgos pasākumus, neskarot minētās dalībvalsts iespēju iesniegt jaunu paziņojumu.

- 4.a Komisija pārbauda paziņoto pasākumu saderību ar Savienības tiesību aktiem. Ja tā secina, ka šie pasākumi nav saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, Komisija pieprasa attiecīgajai dalībvalstij atturēties no visiem nodomātajiem pasākumiem vai minētos pasākumus steidzami izbeigt.
5. Šā panta 3. un 4. punkts neskar nevienas procedūras, tiesiskās aizsardzības līdzekļa vai sankcijas par attiecīgajiem pārkāpumiem piemērošanu dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir attiecīgais mediju pakalpojumu sniedzējs.
6. Neskarot 3. punkta e) apakšpunktu, steidzamos gadījumos dalībvalstis var atkāpties no 3. punkta b)–d) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem.

Steidzamos gadījumos, kas rada skaidru un tūlītēju risku sabiedriskajai drošībai, un neskarot 3. punkta e) apakšpunktu, dalībvalstis var papildus atkāpties no 3. punkta a) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem, ja attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka raidorganizācija vismaz vienu reizi ir pārkāpusi 2. punkta b) apakšpunktu, un ja minētā dalībvalsts uz laiku atkāpjas no 1. punkta viena mēneša laikā pēc šāda iespējama pārkāpuma.

Ja dalībvalsts piemēro šo punktu, par pasākumiem visdrīzākajā laikā paziņo mediju pakalpojumu sniedzējam, Komisijai un dalībvalstij, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, izklāstot iemeslus, kuru dēļ dalībvalsts uzskata, ka steidzamība ir tāda, ka ir nepieciešams atkāpties no minētajiem šajā punktā paredzētajiem nosacījumiem.

7. Komisija pēc iespējas īsākā laikā pārbauda paziņoto pasākumu saderību ar Savienības tiesību aktiem. Ja tā secina, ka šie pasākumi nav saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, Komisija pieprasa attiecīgajai dalībvalstij minētos pasākumus steidzami izbeigt.

8. Dalībvalstis un Komisija regulāri apmainās ar pieredzi un paraugpraksi, kas skar 2.–7. punktā izklāstīto procedūru, darbojoties kontaktkomitejā, kura izveidota saskaņā ar 29. pantu, un Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupā (*ERGA*).

4. pants

1. Dalībvalstis patur tiesības pieprasīt, lai to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji ievērotu sīkāk izstrādātus vai stingrākus noteikumus jomās, kuras koordinē ar šo direktīvu, ja šādi noteikumi atbilst Savienības tiesību aktiem.
2. Ja dalībvalsts:
 - a) ir izmantojusi brīvas izvēles iespēju saskaņā ar 1. punktu pieņemt sīkāk izstrādātus vai stingrākus noteikumus vispārēju sabiedrības interešu jomā; un
 - b) novērtē, ka citas dalībvalsts jurisdikcijā esošs **mediju pakalpojumu sniedzējs** sniedz **audiovizuālo mediju pakalpojumu**, kas pilnībā vai galvenokārt ir vērsts uz tās teritoriju,

tā var lūgt jurisdikcijas dalībvalsti risināt jebkādas saskaņā ar šo punktu konstatētas problēmas. Ja dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, saņem šādu lūgumu, tā lojāli un ātri sadarbojas ar attiecīgo dalībvalsti, lai izvērtētu konstatētās problēmas un rastu abpusēji pieņemamu risinājumu. Saņemot pamatotu lūgumu no attiecīgās dalībvalsts, jurisdikcijas dalībvalsts lūdz **mediju pakalpojumu sniedzēju** ievērot attiecīgos noteikumus vispārējo sabiedrības interešu jomā. Lūdzot, lai **mediju pakalpojumu sniedzējs** ievēro attiecīgos noteikumus vispārējo sabiedrības interešu jomā, jurisdikcijas dalībvalsts pilnībā informē attiecīgo dalībvalsti par savu saziņu ar attiecīgo mediju pakalpojumu sniedzēju. Jebkura no abām dalībvalstīm var aicināt kontaktkomiteju, kas izveidota saskaņā ar 29. pantu, izskatīt attiecīgo lietu.

Jurisdikcijas dalībvalsts divu mēnešu laikā informē **attiecīgo** dalībvalsti **un Komisiju** par rezultātiem, kas panākti saistībā ar minēto lūgumu, kas **adresēts attiecīgajam mediju pakalpojumu sniedzējam**. Gadījumā, ja risinājumu nav izdevies atrast, dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir attiecīgais mediju pakalpojumu sniedzējs, izskaidro iemeslus.

3. Pirmā dalībvalsts var pieņemt atbilstīgus un **efektīvus** pasākumus pret attiecīgo **mediju pakalpojumu sniedzēju**, ja:

- a) **tā novērtē, ka** rezultāti, kas panākti, piemērojot 2. punktu, nav apmierinoši; un
- b) **tā ir sniegusi ticamus un pienācīgi pamatotus pierādījumus, ka attiecīgais mediju pakalpojumu sniedzējs** veic uzņēmējdarbību jurisdikcijas dalībvalstī, lai apietu stingrākus noteikumus jomās, kuras koordinē ar šo direktīvu, un kas būtu piemērojami, ja tas veiktu uzņēmējdarbību pirmajā minētajā dalībvalstī. **Šādiem pierādījumiem nav jākonstatē mediju pakalpojumu sniedzēja nolūks apiet minētos stingrākos noteikumus. Tomēr attiecīgajai dalībvalstij ir detalizēti jāizklāsta apstiprinošu faktu kopums, kas ļautu ticami konstatēt šādu apiešanu.** ⁹

Šādi pasākumi ir objektīvi nepieciešami, tos piemēro nediskriminējoši un samērīgi noteiktajiem mērķiem.

4. Dalībvalsts var veikt pasākumus saskaņā ar 3. punktu tikai gadījumos, kad ir izpildīti šādi nosacījumi:

⁹ *Jāiekļauj jauns apsvērums: "Kad dalībvalsts paziņo Komisijai, ka kāds mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību jurisdikcijas dalībvalstī, lai apietu stingrākus noteikumus jomās, kuras koordinē ar šo direktīvu, un kas būtu piemērojami mediju pakalpojumu sniedzējam, ja tas veiktu uzņēmējdarbību pirmajā dalībvalstī, dalībvalstij būtu jāsniedz ticami un pienācīgi pamatoti pierādījumi par to. Lai gan ar šādiem pierādījumiem nav jākonstatē mediju pakalpojumu sniedzēja nolūks apiet šos stingrākos noteikumus, attiecīgajai dalībvalstij būtu detalizēti jāizklāsta apstiprinošu faktu kopums, kas ļautu ticami konstatēt tādu apiešanu."*

- a) tā ir paziņojusi Komisijai un tai dalībvalstij, kurā mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, par savu nodomu veikt šādus pasākumus, vienlaikus pamatojot iemeslus, uz kuriem balstīts tās novērtējums;
- b) tā ir ievērojusi attiecīgā mediju pakalpojumu sniedzēja tiesības uz aizstāvību un jo īpaši – devusi mediju pakalpojumu sniedzējam iespēju paust savus uzskatus par varbūtējo apiešanu un pasākumiem, ko paziņotājas dalībvalstis nodomājušas veikt;
- c) Komisija ir nolēmusi, ka pasākumi ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, proti, minēto pasākumu veicēju dalībvalstu novērtējumi saskaņā ar 2. un 3. punktu ir pareizi pamatoti. Komisija var lūgt *ERGA* sniegt atzinumu saskaņā ar 30.a panta 3. punkta e) apakšpunktu. Komisija pienācīgi informē kontaktkomiteju.

5. Pēc 4. punkta a) apakšpunktā paredzētā pilnīgā paziņojuma saņemšanas Komisija pieņem lēmumu 3 mēnešu laikā. Paziņojumu uzskata par pilnīgu, ja viena mēneša laikā pēc tā saņemšanas Komisija nav pieprasījusi nekādu papildu informāciju, kas ir absolūti nepieciešama lēmuma pieņemšanai.

Ja attiecīgā dalībvalsts šo informāciju nesniedz Komisijas noteiktajā termiņā, Komisija noraida paziņojumu, šādu noraidījumu pamatojot ar to, ka paziņojums ir nepilnīgs. Tā rezultātā dalībvalsts atturas no visiem nodomātajiem pasākumiem.

6. Dalībvalstis savā tiesību sistēmā ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, lai to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji efektīvi izpildītu šīs direktīvas noteikumus.
7. [...] ¹⁰
8. Piemēro Direktīvu 2000/31/EK, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi. Ja rodas kolīzija starp kādu Direktīvas 2000/31/EK noteikumu un kādu šīs direktīvas noteikumu, prevalē šīs direktīvas noteikumi, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi.

4.a pants (jauns)

1. **Dalībvalstis tiek aicinātas izmantot kopregulēšanu un veicināt pašregulēšanu ar rīcības kodeksiem, ko pieņem valstu līmenī ar šo direktīvu koordinētajās jomās, ciktāl to atļauj to tiesību sistēma. Minētie kodeksi:**
 - a) kopumā ir pieņemami galvenajām ieinteresētajām personām attiecīgajās dalībvalstīs,**
 - b) ietver to mērķu skaidru un nepārprotamu izklāstu,**
 - c) paredz šo mērķu sasniegšanas regulāru, pārredzamu un neatkarīgu pārraudzību un izvērtēšanu un**
 - d) nodrošina efektīvu īstenošanu.**

¹⁰ Teksts pārcelts uz 4.a pantu.

2. Dalībvalstis un Komisija var veicināt pašregulēšanu ar Savienības rīcības kodeksiem, ko izstrādājuši mediju pakalpojumu sniedzēji, video koplietošanas platformas pakalpojumu sniedzēji vai organizācijas, kas tos pārstāv, sadarbībā, ja vajadzīgs, ar citiem sektoriem, tādiem kā nozares, tirdzniecības, profesionālās un patērētāju apvienības vai organizācijas. Šie kodeksi kopumā ir pieņemami galvenajām ieinteresētajām personām Savienības līmenī un atbilst 1. punkta b)–d) apakšpunktam. Savienības rīcības kodeksi neskar valstu rīcības kodeksus.

Komisija dara šos kodeksus publiski pieejamus un var nodrošināt tiem atbilstīgu publicitāti.

Savienības rīcības kodeksu projektus un to grozījumus šo kodeksu parakstītāji iesniedz Komisijai. Komisija apspriežas ar kontaktkomiteju par minētajiem kodeksu projektiem vai to grozījumiem.

III NODAĻA

AUDIOVIZUĀLO MEDIJU PAKALPOJUMIEM PIEMĒROJAMIE NOTEIKUMI

5. pants

- 1.a Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzēji ļauj pakalpojuma saņēmējiem vienkārši, tieši un pastāvīgi piekļūt vismaz šādai informācijai:
- a) mediju pakalpojumu sniedzēja nosaukums;
 - b) ģeogrāfiskā adrese, kurā mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību;
 - c) mediju pakalpojumu sniedzēja dati, tostarp tā elektroniskā pasta adrese vai tīmekļa vietne, kas ļauj ar to ātri sazināties tieši un efektīvi;

d) dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzēji, un kompetentās regulatīvās vai uzraudzības struktūras.

1.b Dalībvalstis var pieņemt lēģislatīvus pasākumus, kuros paredzēts, ka papildus 1. punktā uzskaitītajai informācijai to jurisdikcijā esošie audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzēji dara pieejamu informāciju par savu īpašumtiesību struktūru, tostarp faktiskajiem īpašniekiem, kā arī informāciju, kas saistīta ar politiski redzamām personām, kurām pieder mediju pakalpojumu sniedzēji, ar noteikumu, ka šādos pasākumos ir ievērota attiecīgo pamattiesību un pamatbrīvību būtība un ka tie demokrātiskā sabiedrībā ir nepieciešami un samērīgi, lai aizsargātu vispārējo interešu mērķi.¹¹

¹¹ *Jāiekļauj jauns apsvērums:* "Mediju īpašumtiesību pārredzamība ir tieši saistīta ar vārda brīvību, kas ir demokrātisku sistēmu stūrakmens. Informācija par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzēju īpašumtiesību struktūru, ja šādu īpašumtiesību rezultātā tiek iegūta kontrole vai nozīmīga ietekme pār sniegto pakalpojumu saturu, ļauj lietotājiem izdarīt uz informāciju balstītu spriedumu par tādu saturu. Dalībvalstīm vajadzētu spēt noteikt, vai un kādā mērā informācijai par īpašumtiesībām uz mediju pakalpojumu sniedzēju vajadzētu būt pieejamai lietotājiem – ar noteikumu, ka tiek respektēta pamattiesību un brīvību būtība un ka šādi pasākumi ir nepieciešami un samērīgi. Dalībvalstīm vajadzētu arī spēt noteikt, vai un kādā mērā ir nepieciešams un samērīgs tas, ka politiski redzamas personas deklarē, ka to īpašumā ir mediju pakalpojumu sniedzēji, un ka informācija par tādām īpašumtiesībām būtu pieejama lietotājiem – ar noteikumu, ka tiek respektēta attiecīgo pamattiesību un brīvību būtība."

Jāiekļauj jauns apsvērums: "Ņemot vērā audiovizuālo mediju pakalpojumu īpašo būtību, jo īpaši šo pakalpojumu ietekmi uz personu uzskatu veidošanu, lietotājiem ir likumīgas tiesības zināt, kurš ir atbildīgs par šo pakalpojumu saturu. Lai stiprinātu vārda brīvību un no tā izrietot – veicinātu mediju plurālismu un novērstu interešu konfliktus, ir svarīgi, lai dalībvalstis nodrošinātu, ka lietotājiem jebkurā laikā ir vienkārša un tieša piekļuve informācijai par mediju pakalpojumu sniedzējiem. Katras dalībvalsts kompetencē ir lemt, jo īpaši attiecībā uz informāciju, ko var sniegt par īpašumtiesību struktūru, faktiskajiem īpašniekiem un politiski redzamām personām, par to, kā var sasniegt šo mērķi, neskarot nevienu citu Savienības tiesību aktu attiecīgo noteikumu un jo īpaši nodrošinot pilnīgu atbilstību Vispārīgās datu aizsardzības regulas (ES) 2016/679 noteikumiem un Hartas 7., 8. un 52. pantam." (*grozīts Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvas 2010/13/ES 45. apsvērums*)

6. pants

Dalībvalstis ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, ka audiovizuālo mediju pakalpojumi, kurus sniedz to jurisdikcijā esoši mediju pakalpojumu sniedzēji, nesatur nekādu:

- aa) kūdīšanu uz vardarbību vai naida kurināšanu pret personu grupu vai locekli šādā grupā, ko raksturo pēc dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, valstspiederības, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas;¹²
- ab) publisku provokāciju izdarīt teroristu nodarījumu, kā izklāstīts 5. pantā Direktīvā (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu.¹³

6.a pants

[...] ¹⁴

¹² *Direktīvas 8. apsvērums ir jāgroza šādi:* "Lai nodrošinātu konsekvenci un skaidrību uzņēmumiem un dalībvalstu iestādēm, jēdzienu "kūdīšana uz **vardarbību vai** naida kurināšanu" būtu pienācīgā mērā jāsaskaņo ar definīciju Padomes Pamatlēmumā 2008/913/TI (2008. gada 28. novembris) par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm."

¹³ *Jāiekļauj jauns 8.a apsvērums:* "Terorisma draudi pēdējos gados ir pieauguši un kļuvuši daudzpusīgāki. Nodarījumi, kas saistīti ar teroristu darbībām, ir ļoti smagi, jo tie var novest pie terora akta izdarīšanas. Šā iemesla dēļ un lai aizsargātu iedzīvotājus no šādiem apdraudējumiem, šajā direktīvā ir jāpievēršas publiskai provokācijai izdarīt teroristu nodarījumu. Tas būtu pienācīgā mērā jāsaskaņo ar Direktīvas par terorisma apkarošanu 5. pantu, lai nodrošinātu konsekvenci un juridisko noteiktību uzņēmumiem un dalībvalstu iestādēm."

¹⁴ Teksts pārcelts uz 12. panta 1.a punktu.

7. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji izstrādā atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai to pakalpojumus varētu darīt pakāpeniski pieejamus cilvēkiem ar redzes vai dzirdes traucējumiem.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka mediju pakalpojumu sniedzēji regulāri ziņo valstu regulatīvajām iestādēm vai struktūrām par 1. punktā minēto pasākumu īstenošanu.¹⁵
3. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija par ārkārtas situācijām, tostarp publiski paziņojumi un informācija dabas katastrofu gadījumā, ko publisko, izmantojot audiovizuālo mediju pakalpojumus, tiktu sniegta veidā, kas ir pieejams cilvēkiem ar redzes vai dzirdes traucējumiem¹⁶.

8. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji nepārraida kinematogrāfiskos darbus ārpus laika, kas saskaņots ar tiesību īpašniekiem.

¹⁵ *Jāiekļauj jauns apsvērums:* "Pieņemot lēmumus par līdzekļiem, ar ko panākt to jurisdikcijā esošu audiovizuālo mediju pakalpojumu pieejamību, dalībvalstis var ņemt vērā tādus kritērijus kā to, vai pakalpojumu sniedzējam ir neliela auditorija vai neliels apgrozījums. Lai novērtētu to, cik lielā mērā mediju pakalpojumu sniedzēji ir savus pakalpojumus pakāpeniski padarījuši pieejamākus cilvēkiem ar redzes vai dzirdes traucējumiem, dalībvalstīm būtu jāpieprasa no pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, lai viņi regulāri iesniegtu tām ziņojumus."

¹⁶ *Jāiekļauj jauns apsvērums:* "Informāciju par ārkārtas situācijām būtu jāturpina publiskot ar audiovizuālo mediju pakalpojumu palīdzību pat tad, ja ir tādi apstākļi, ka šādu informāciju nav iespējams sniegt veidā, kas ir pieejams cilvēkiem ar redzes vai dzirdes traucējumiem."

9. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošo mediju pakalpojumu sniedzēju nodrošinātie audiovizuālie komercpaziņojumi atbilst šādām prasībām:
 - a) audiovizuālie komercpaziņojumi ir uzreiz atpazīstami. Slēpti audiovizuāli komercpaziņojumi ir aizliegti;
 - b) audiovizuālos komercpaziņojumos neizmanto metodes, kas iedarbojas uz zemapziņu;
 - c) audiovizuālos komercpaziņojumos:
 - i) neaizskar cilvēka cieņu;
 - ii) neietver un nepopularizē diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, valstspiederības, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ;
 - iii) nemudina uz rīcību, kas apdraud veselību vai drošību;
 - iv) nemudina uz rīcību, kas var būtiski kaitēt vides aizsardzībai;
 - d) ir aizliegti visi cigarešu **un citu tabakas izstrādājumu, kā arī elektronisko cigarešu un uzpildes flakonu, kas iekļauti Direktīvas 2014/40/ES 20. pantā**, audiovizuālu komercpaziņojumu veidi;
 - e) audiovizuālus komercpaziņojumus par alkoholiskajiem dzērieniem nevērš konkrēti uz nepilngadīgo auditoriju, un tajos neveicina šādu dzērienu pārmērīgu lietošanu;

- f) ir aizliegti audiovizuāli komercpaziņojumi par zālēm un ārstēšanu, kas dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, ir pieejamas tikai pēc ārsta norādījuma;
- g) audiovizuāli komercpaziņojumi nerada fizisku vai morālu kaitējumu nepilngadīgajiem. Tādēļ ar šādiem paziņojumiem tieši nepārliecina nepilngadīgos iegādāties vai nomāt preces vai pakalpojumus, izmantojot viņu pieredzes trūkumu vai lētticību, tieši neiedrošina viņus pārliecināt savus vecākus vai citus iegādāties reklamētās preces vai pakalpojumus, neizmanto nepilngadīgo īpašo uzticēšanos vecākiem, skolotājiem vai citām personām vai nepamatoti neparāda nepilngadīgos bīstamās situācijās.

2. Dalībvalstis tiek aicinātas izmantot kopregulēšanu un veicināt pašregulēšanu ar rīcības kodeksiem, kā paredzēts 4.a panta 1. punktā, attiecībā uz bērnu raidījumos iekļautiem vai tiem pievienotiem nepiemērotiem audiovizuāliem komercpaziņojumiem par pārtiku un dzērieniem, kuru sastāvā ir uzturvielas un vielas ar ietekmi uz uzturu vai fizioloģiju, jo īpaši tauki, piesātināti tauki, transtaukskābes, sāls vai nātrijs un cukuri, kuru pārmērīgas devas kopējā uzturā nav ieteicamas.

Minēto kodeksu mērķis ir efektīvi ierobežot nepilngadīgo saskari ar audiovizuāliem komercpaziņojumiem par pārtiku un dzērieniem, kuros ir daudz sāls, cukuru vai tauku vai kuri kā citādi neatbilst valsts vai starptautiskajām uztura pamatnostādņēm. Minētie kodeksi arī nodrošina, lai audiovizuālie komercpaziņojumi neuzsvērtu šādas pārtikas un dzērienu uztura aspektu pozitīvās iezīmes.

3. **Dalībvalstis tiek aicinātas izmantot kopregulēšanu un veicināt pašregulēšanu ar rīcības kodeksiem, kā paredzēts 4.a panta 1. punktā, attiecībā uz nepiemērotiem audiovizuāliem komercpaziņojumiem par alkoholiskiem dzērieniem. Minēto kodeksu mērķis ir efektīvi ierobežot nepilngadīgo saskari ar audiovizuāliem komercpaziņojumiem par alkoholiskiem dzērieniem.**
4. **Komisija veicina paraugprakses apmaiņu par 2. un 3. punktā minētajiem pašregulēšanas un kopregulēšanas rīcības kodeksiem.**
- 4.a **Dalībvalstis un Komisija var veicināt pašregulēšanu, izmantojot 4.a panta 2. punktā minētos Savienības rīcības kodeksus.**

10. pants

1. Audiovizuālo mediju pakalpojumi vai raidījumi, kas tiek sponsorēti, atbilst šādām prasībām:
 - a) to saturs un – televīzijas apraides gadījumā – iekļaušana raidījumu programmā nekādos apstākļos netiek ietekmēta tā, lai iespaidotu mediju pakalpojuma sniedzēja atbildību un redakcionālo neatkarību;

- b) tie tieši neveicina preču vai pakalpojumu iegādi vai nomu, jo īpaši izdarot īpašus pamudinošus norādījumus, lai ieteiktu minētā preces vai pakalpojumus;¹⁷
- c) skatītāji tiek skaidri informēti par sponsorēšanas līguma esību. Sponsorētos raidījumus skaidri identificē, norādot sponsora nosaukumu, logotipu un/vai citu sponsora simbolu, piemēram, atsauci uz produktu(-iem) vai pakalpojumu(-iem) vai tā (to) atšķirības zīmi raidījumiem piemērotā veidā raidījuma sākumā, laikā un/vai beigās.
2. Audiovizuālo mediju pakalpojumus vai raidījumus nesponsorē uzņēmumi, kuru pamatdarbība ir cigarešu un **citu tabakas izstrādājumu** ražošana vai tirdzniecība, **kā arī tādu elektronisko cigarešu vai uzpildes flakonu** ražošana vai tirdzniecība, **uz kuriem attiecas Direktīvas 2014/40/ES 20. pants.**
3. Ja audiovizuālo mediju pakalpojumus vai raidījumus sponsorē uzņēmumi, kuru darbība ir saistīta ar zāļu ražošanu vai tirdzniecību un ārstēšanu, var reklamēt uzņēmuma nosaukumu vai tēlu, bet nereklamē konkrētas zāles vai ārstēšanu, kas ir pieejamas tikai pēc ārsta norādījuma dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs.
4. Ziņas un aktuālo notikumu raidījumus nesponsorē. Dalībvalstis var aizliegt sponsora logotipa parādīšanu bērnu raidījumos, dokumentālās filmās un reliģiskos raidījumos.

¹⁷ **Direktīvas 14. apsvēruma ir jāgroza šādi:** "Sponsorēšana ir nozīmīgs audiovizuālo mediju pakalpojumu vai raidījumu finansēšanas līdzeklis, kas tajā pašā laikā popularizē juridiskās vai fiziskās personas nosaukumu vai vārdu, preču zīmi, tēlu, darbības vai produktus. Sponsorēšanas paziņojumiem būtu jāturpina skaidri informēt skatītājus par sponsorēšanas līguma esību. Sponsorēto raidījumu saturu nevajadzētu ietekmēt tā, lai tas iespaidotu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzēja redakcionālo neatkarību."

1. Šā panta 2., 3. un 4.punkts attiecas tikai uz raidījumiem, kas veidoti pēc 2009. gada 19. decembra.
2. Produktu izvietošana ir pieļaujama visos audiovizuālo mediju pakalpojumos, izņemot ziņu un aktuālo notikumu raidījumus, patērētāju tiesību aizsardzības raidījumus, reliģiskos raidījumus un bērnu raidījumus.¹⁸
3. Raidījumi, kuros ietverta produktu izvietošana, atbilst šādām prasībām:
 - a) to saturs un organizēšana raidījumu programmā televīzijas apraides gadījumā vai katalogā audiovizuālo mediju pakalpojuma pēc pieprasījuma gadījumā nekādos apstākļos netiek ietekmēta tā, lai iespaidotu mediju pakalpojumu sniedzēja atbildību un redakcionālo neatkarību;
 - b) tie tieši neveicina preču vai pakalpojumu iegādi vai nomu, jo īpaši izdarot īpašus pamudinošus norādījumus, lai ieteiktu minētā preces vai pakalpojumus;

ba) tajos nav pārmērīgi izcelts attiecīgais produkts;

¹⁸ *Direktīvas 16. apsvērums ir jāgroza šādi:* "Produktu izvietošana nebūtu **atļaujama** ziņu un aktuālo notikumu raidījumos, patērētāju tiesību aizsardzības raidījumos, reliģiskos raidījumos un **bērnu** raidījumos. Konkrētāk, ir liecības, ka produktu izvietošana un iegultās reklāmas var ietekmēt bērnu rīcību, jo bērni bieži neprot atšķirt komerciālo saturu. Tādēļ ir jāturpina aizliegt produktu izvietošana **bērnu** raidījumos. Patērētāju tiesību aizsardzības raidījumi ir raidījumi, kuros skatītājiem tiek doti padomi vai sniegti pārskati par preču un pakalpojumu iegādi. Atļaujot produktu izvietošana šādos raidījumos, skatītājiem, kuri tajos cer sagaidīt patiesu un godīgu pārskatu par produktiem vai pakalpojumiem, zustu robeža starp reklāmu un redakcionālo saturu."

- c) skatītājus skaidri informē par produktu izvietojumu, uz to pienācīgi norādot raidījuma sākumā un beigās, un arī tad, kad raidījums atsākas pēc reklāmas pauzes, lai izvairītos no skatītāja maldināšanas.

Dalībvalstis var nepiemērot c) apakšpunktā izklāstītās prasības, izņemot raidījumus, ko veidojis vai pasūtījis mediju pakalpojumu sniedzējs vai ar minēto mediju pakalpojumu sniedzēju saistīts uzņēmums.

4. Jebkurā gadījumā raidījumos neietver šādu produktu izvietojumu:

- a) cigaretes un citi tabakas izstrādājumi, kā arī tādas elektroniskās cigaretes un uzpildes flakoni, uz kuriem attiecas Direktīvas 2014/40/ES 20. pants, vai tādu uzņēmumu produktu izvietojumu, kuru pamatdarbība ir minēto produktu ražošana vai tirdzniecība;
- b) konkrētas zāles vai ārstēšana, kas dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, ir pieejamas tikai pēc ārsta norādījuma.

- 1.** Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijā esošu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzēju piedāvātos raidījumus, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai, dara pieejamus vienīgi tādā veidā, lai nodrošinātu, ka nepilngadīgie parastos apstākļos tos nedzirdēs un neredzēs. Šādi pasākumi var ietvert pārraides laika izvēli, vecuma pārbaudes rīkus vai citus tehniskus pasākumus. Tie ir samērīgi ar iespējamo raidījuma kaitējumu.

Viskaitīgākajam saturam, piemēram, neattaisnojamai vardarbībai un pornogrāfijai, piemēro stingrus piekļuves kontroles pasākumus, piemēram, šifrēšanu un efektīvu vecāku kontroli, neskarot dalībvalstis, kas pieņem stingrākus pasākumus.¹⁹

Komisija var mudināt mediju pakalpojumu sniedzējus apmainīties ar paraugpraksi attiecībā uz kopregulēšanas rīcības kodeksiem. Attiecīgos gadījumos dalībvalstis un Komisija var veicināt pašregulēšanu, izmantojot 4.a panta 2. punktā minētos Savienības rīcības kodeksus.

¹⁹ *Jāiekļauj jauns apsvērums: "Piemēroti pasākumi nepilngadīgo aizsardzībai, ko piemēro televīzijas apraides pakalpojumiem, būtu jāpiemēro arī audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma. Tādējādi būtu jāpaaugstina aizsardzības līmenis. Minimālās saskaņošanas pieeja dalībvalstīm ļauj izstrādāt augstāku aizsardzības līmeni tādām saturam, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai. Uz viskaitīgāko saturu, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai, bet kas ne vienmēr ir noziedzīgs nodarījums, būtu jāattiecas visstingrākajiem pasākumiem, ar kuriem nodrošina, ka šāds saturs ir pieejams tikai pieaugušajiem."*

1.a Dalībvalstis nodrošina, ka mediju pakalpojumu sniedzēji skatītājiem sniedz pietiekamu informāciju par saturu, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai. Šajā nolūkā mediju pakalpojumu sniedzēji izmanto sistēmu, kas raksturo audiovizuālo mediju pakalpojuma satura iespējami kaitīgo būtību.²⁰

Šā punkta īstenošanai dalībvalstis tiek mudinātas izmantot kopregulēšanu, kā paredzēts 4.a panta 1. punktā.

Komisija mudina mediju pakalpojumu sniedzējus apmainīties ar paraugpraksi attiecībā uz kopregulēšanas rīcības kodeksiem.

1.b Papildus 1. un 1.a punktā minētajiem pasākumiem dalībvalstis veicina politikas virzienus un plānus, kuru mērķis ir attīstīt mediju lietotprasmi.

Dalībvalstis un Komisija var veicināt pašregulēšanu, izmantojot 4.a panta 2. punktā minētos Savienības rīcības kodeksus.

²⁰ ***Direktīvas 9. apsvēruma ir jāgroza šādi:*** "Lai ļautu skatītājiem, tostarp vecākiem un nepilngadīgajiem, pieņemt uz informāciju balstītus lēmumus par skatāmo saturu, audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzējiem ir jāsniedz pietiekama informācija par saturu, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai. To varētu panākt, piemēram, izmantojot satura deskriptoru sistēmu, **akustisku brīdinājuma signālu, vizuālu simbolu vai jebkādas citus līdzekļus, kas raksturo satura būtību.**"

IV NODAĻA

[svītrots]

13. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji, kas piedāvā audiovizuālo mediju pakalpojumus pēc pieprasījuma, gādā, lai to katalogos būtu vismaz 30 % Eiropas darbu, un nodrošina šo darbu pamanāmību ²¹.

²¹ ***Direktīvas 21. apsvērums ir jāgroza šādi:*** "Audiovizuālo mediju pakalpojumu pēc pieprasījuma sniedzējiem būtu jāveicina Eiropas darbu veidošana un izplatīšana, nodrošinot, ka to katalogos ir Eiropas darbu minimālā daļa un ka minētie darbi ir pietiekami pamanāmi. **Pamanāmība nozīmē Eiropas darbu popularizēšanu, sekmējot piekļuvi šādiem darbiem. Pamanāmību var nodrošināt ar dažādiem līdzekļiem, piemēram, izveidot speciālu Eiropas darbiem veltītu sadaļu, kurai var piekļūt pakalpojuma tīmekļa vietnē, paredzēt iespēju meklēt Eiropas darbus ar meklēšanas rīku, kas pieejams kā pakalpojuma daļa, izmantot Eiropas darbus pakalpojuma kampaņās vai Eiropas darbu minimālas daļas popularizēšanu katalogos, lietojot, piemēram, reklāmkarogus vai līdzīgus rīkus."**

2. Ja dalībvalstis prasa to jurisdikcijā esošajiem mediju pakalpojumu sniedzējiem finansiāli piedalīties Eiropas darbu veidošanā, tostarp ar tiešu ieguldījumu saturā un iemaksām valsts fondos, tās var arī prasīt šādas finansiālas iemaksas veikt mediju pakalpojumu sniedzējiem, kuru mērķauditorija ir to teritorijās, bet uzņēmējdarbību tie veic citās dalībvalstīs. Šajā gadījumā finansiālo iemaksu pamatā ir tikai ieņēmumi, kas gūti mērķauditorijas dalībvalstīs. Ja dalībvalsts, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, nosaka šādu finansiālu iemaksu, tā ņem vērā jebkādas finansiālās iemaksas, ko nosaka mērķauditorijas dalībvalstis.²² Jebkādas finansiālās iemaksas atbilst Savienības tiesību aktiem, jo īpaši valsts atbalsta noteikumiem.
3. Par 1. un 2. punkta īstenošanu dalībvalstis ziņo Komisijai vēlākais līdz [datums – ne vēlāk kā trīs gadus pēc pieņemšanas] un pēc tam ik pēc diviem gadiem.

²² *Direktīvas 24. apsvērums ir jāgroza šādi:* "Kad dalībvalstis nosaka finansiālas iemaksas **mediju pakalpojumu** sniedzējiem, ar šādām iemaksām **būtu** jācenšas panākt Eiropas darbu pienācīgu popularizēšanu, vienlaikus izvairoties no dubultas iemaksu noteikšanas **mediju** pakalpojumu sniedzējiem. Šajā nolūkā, ja dalībvalsts, kurā **mediju pakalpojumu** sniedzējs veic uzņēmējdarbību, nosaka finansiālu iemaksu, tai **būtu** jāņem vērā jebkādas finansiālās iemaksas, ko nosaka mērķauditorijas dalībvalstis."

4. Pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju un neatkarīga pētījuma rezultātiem, Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par 1. un 2. punkta piemērošanu, ņemot vērā tirgus un tehnoloģiju attīstību, kā arī kultūras daudzveidības mērķi.
5. Pienākums, kas noteikts, ievērojot 1. punktu, un 2. punktā minētā prasība mediju pakalpojumu sniedzējiem, kuru mērķauditorija ir citās dalībvalstīs, neattiecas uz mediju pakalpojumu sniedzējiem ar zemu apgrozījumu vai šauru auditoriju. Dalībvalstis var arī nepiemērot šādus pienākumus vai prasības gadījumos, kad tie būtu nerealizējami vai nepamatoti audiovizuālo mediju pakalpojumu būtības vai temata dēļ.²³
- 5.a Pēc apspriešanās ar kontaktkomiteju Komisija izdod pamatnostādnes attiecībā uz to, kā aprēķina 1. punktā minēto Eiropas darbu daļu, un attiecībā uz to, kā nosaka 5. punktā minēto šauru auditoriju un zemu apgrozījumu.

²³ **Direktīvas 25. apsvērums ir jāgroza šādi:** "Lai nodrošinātu, ka pienākumi popularizēt Eiropas darbus negrauj tirgus attīstību, un ļautu ienākt jauniem tirgus dalībniekiem, šādas prasības nebūtu piemērojamas uzņēmumiem, kuriem nav ievērojamas klātbūtnes tirgū. Tas jo īpaši attiecas uz uzņēmumiem ar **zemu apgrozījumu** un šauru auditoriju. **Šauru auditoriju var noteikt, piemēram, pamatojoties uz skatīšanās laiku vai pārdošanu, atkarībā no pakalpojuma būtības, savukārt zema apgrozījuma noteikšanā būtu jāņem vērā dažādie audiovizuālo tirgu lielumi dalībvalstīs.** Varētu arī būt nelietderīgi šādas prasības piemērot gadījumos, kad tās būtu nerealizējamas vai nepamatotas audiovizuālo mediju pakalpojumu pēc pieprasījuma būtības vai tēmas dēļ."

V NODAĻA

NOTEIKUMI PAR EKSKLUZĪVĀM TIESĪBĀM UN ĪSO ZIŅU PĀRRAIDĒM TELEVĪZIJAS APRAIDĒ

14. pants

1. Katra dalībvalsts var veikt pasākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka tās jurisdikcijā esošās raidorganizācijas ekskluzīvi neraida notikumus, ko šajā dalībvalstī uzskata par īpaši svarīgiem sabiedrībai, tādā veidā, ka ievērojamai šīs dalībvalsts sabiedrības daļai ir liegta iespēja sekot šādiem notikumiem tiešraidē vai vēlākās reportāžās bezmaksas televīzijā. Ja attiecīgā dalībvalsts tā rīkojas, tā izveido sarakstu ar noteiktiem valsts vai starptautiskiem notikumiem, kurus tā uzskata par īpaši svarīgiem sabiedrībai. To dara skaidri, pārredzami un laikus. To veicot, attiecīgā dalībvalsts arī nosaka, vai šie notikumi būtu jāatspoguļo tiešraidē pilnībā vai daļēji vai vajadzības gadījumā vai objektīvu iemeslu dēļ sabiedrības interesēs tos pilnībā vai daļēji raidīs vēlāk.

2. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par jebkuriem pasākumiem, kas veikti vai kas jāveic, ievērojot 1. punktu. Trīs mēnešos pēc paziņojuma Komisija pārbauda, vai šie pasākumi atbilst Savienības tiesību aktiem, un paziņo par tiem pārējām dalībvalstīm. Tā prasa saskaņā ar 29. pantu izveidotās kontaktkomitejas atzinumu. *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tā nekavējoties publicē informāciju par veiktajiem pasākumiem un vismaz reizi gadā dalībvalstu veikto pasākumu apvienoto sarakstu.
3. Dalībvalstis ar savā tiesību sistēmā pienācīgiem līdzekļiem nodrošina, ka to jurisdikcijā esošās raidorganizācijas neizmanto ekskluzīvās tiesības, ko tās nopirkušas pēc 2007. gada 30. jūlija, tādā veidā, ka būtiskai sabiedrības daļai citā dalībvalstī tiek liegta iespēja sekot notikumiem, ko šī cita dalībvalsts saskaņā ar 1. un 2. punktu plāno raidīt tiešraidē pilnībā vai daļēji vai vajadzības gadījumā vai objektīvu iemeslu dēļ sabiedrības interesēs tos vēlāk pilnībā vai daļēji raidīs bezmaksas televīzijā, kā noteikusi šī cita dalībvalsts saskaņā ar 1. punktu.

15. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka īsu ziņu reportāžu nolūkā visām raidorganizācijām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, taisnīgā, saprātīgā un nediskriminējošā veidā ir piekļuve notikumiem, kas izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību un ko ekskluzīvā kārtībā pārraida to jurisdikcijā esoša raidorganizācija.
2. Ja ekskluzīvas tiesības attiecībā uz notikumu, kurš izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību, ir ieguvusi cita raidorganizācija, kas veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, kurā uzņēmējdarbību veic raidorganizācija, kas cenšas iegūt piekļuvi, tad piekļuvi lūdz šai citai raidorganizācijai.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka šāda piekļuve ir garantēta, ļaujot raidorganizācijām brīvi izvēlēties īsus izvilkumus, izmantojot pārraidi veicošās raidorganizācijas signālu un norādot vismaz avotu, ja vien tas nav neiespējams praktisku iemeslu dēļ.

4. Kā alternatīvu 3. punktam dalībvalstis var izveidot līdzvērtīgu sistēmu, kurā panākta iespēja taisnīgi, saprātīgi un nediskriminējoši iegūt piekļuvi ar citiem līdzekļiem.
5. Īsus izvilkumus izmanto tikai vispārīgiem ziņu raidījumiem, un tos var izmantot audiovizuālo mediju pakalpojumos pēc pieprasījuma tikai tad, ja tas pats mediju pakalpojumu sniedzējs to pašu raidījumu piedāvā atliktā veidā.
6. Neskarot 1. līdz 5. punktu, dalībvalstis saskaņā ar savām tiesību sistēmām un praksi nodrošina, ka ir definēti noteikumi un nosacījumi par šādu īsu izvilkumu sniegšanu, jo īpaši attiecībā uz jebkādiem kompensēšanas pasākumiem, īsu izvilkumu maksimālo ilgumu un laika ierobežojumiem to pārraidīšanai. Ja ir paredzēta kompensācija, tā nepārsniedz papildu izmaksas, kas tieši radušās, sniedzot piekļuvi.

VI NODAĻA

TELEVĪZIJAS RAIDĪJUMU IZPLATĪŠANAS UN VEIDOŠANAS SEKMĒŠANA

16. pants

1. Ja vien ir iespējams, dalībvalstis ar pienācīgiem līdzekļiem nodrošina, lai raidorganizācijas lielāko daļu sava raidlaika atvēlētu Eiropas darbiem, izņemot laiku, kas ir paredzēts ziņām, sporta pasākumiem, spēlēm, reklāmai, teleteksta pakalpojumiem un televeikalam. Šis sadalījums, ņemot vērā pienākumus, ko raidorganizācija informācijas, izglītības, kultūras un izklaides ziņā pilda attiecībā pret saviem skatītājiem, būtu jāpanāk pakāpeniski, pamatojoties uz piemērotiem kritērijiem.
2. Ja 1. punktā noteiktā raidlaika daļa nav panākama, tā nedrīkst būt mazāka par attiecīgās dalībvalsts vidējo rādītāju 1988. gadā.
Tomēr attiecībā uz Grieķiju un Portugāli 1988. gadu aizstāj ar 1990. gadu.

3. Sākot ar 1991. gada 3. oktobri, dalībvalstis ik pēc diviem gadiem iesniedz Komisijai ziņojumu par šā panta un 17. panta piemērošanu.

Minētajā ziņojumā jo īpaši iekļauj statistikas pārskatu par šajā pantā un 17. pantā minēto raidlaika sadalījuma sasniegšanu katrā televīzijas raidījumā, kas ir attiecīgās dalībvalsts jurisdikcijā, iemeslus, kuri katrā gadījumā ir kavējuši minētā sadalījuma sasniegšanu, un pasākumus, kas ir pieņemti vai paredzēti, lai to sasniegtu.

Komisija informē pārējās dalībvalstis un Eiropas Parlamentu par ziņojumiem, kuriem vajadzības gadījumā pievieno atzinumu. Komisija nodrošina šā panta un 17. panta piemērošanu saskaņā ar noteikumiem Līgumā par Eiropas Savienības darbību. Atzinumā Komisija jo īpaši var ņemt vērā progresu, kas panākts salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem, pirmā raidlaika darbu īpatsvaru raidījumu programmā, jaunu televīzijas raidorganizāciju īpašos apstākļus un konkrēto situāciju valstīs ar zemu audiovizuālās ražošanas jaudu vai ierobežotu valodas lietošanas areālu.

17. pants

Ja vien ir praktiski iespējams, dalībvalstis ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, ka raidorganizācijas vismaz 10 % sava raidlaika, izņemot laiku, kas ir paredzēts ziņām, sporta pasākumiem, spēlēm, reklāmai teleteksta pakalpojumiem un televeikalam, vai arī, pēc dalībvalsts ieskatiem, vismaz 10 % no sava raidījumu budžeta atvēl Eiropas darbiem, kurus veidojuši no raidorganizācijām neatkarīgi producenti. Šis sadalījums, ņemot vērā pienākumus, ko raidorganizācija informācijas, izglītības, kultūras un izklaides ziņā pilda attiecībā pret saviem skatītājiem, būtu jāpanāk pakāpeniski, pamatojoties uz piemērotiem kritērijiem. Tas ir jāsasniedz, pietiekamu procentuālo daļu atvēlot jaunākiem darbiem, proti, darbiem, kas pārraidīti piecu gadu laikā pēc to veidošanas.

18. pants

Šo nodaļu nepiemēro attiecībā uz televīzijas apraidi, kas ir adresēta vietējai auditorijai un kas nav daļa no valsts tīkla.

VII NODAĻA

TELEVĪZIJAS REKLĀMA UN TELEVEIKALS

19. pants

1. Televīzijas reklāma un televeikals ir skaidri atpazīstams un atšķirams no redakcionālā satura. Neskarot jaunu reklāmas paņēmieni izmantošanu, televīzijas reklāmu un televeikalu pilnīgi nošķir no citām raidījuma daļām ar optiskiem un/vai akustiskiem, un/vai telpiskiem līdzekļiem.
2. Nošķirti reklāmas un televeikala iestarpinājumi, kas nav iestarpinājumi sporta pasākumu pārraidē, ir izņēmums.

20. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, iestarpinot televīzijas reklāmu vai televeikalu raidījumos, netiek kaitēts raidījumu viengabalainībai, ņemot vērā attiecīgā raidījuma dabiskos pārtraukumus un tā ilgumu un būtību, kā arī netiek kaitēts tiesību īpašnieku tiesībām.

2. **Televīzijas filmu (izņemot daudzsēriju filmas, seriālus un dokumentālās filmas), kinematogrāfisko darbu un ziņu raidījumu pārraidi var pārtraukt ar televīzijas reklāmu un/vai televeikalu vienreiz katrā paredzētajā laikā, kas ir vismaz 30 minūtes.** Bērniem paredzēto raidījumu pārraidi var pārtraukt ar televīzijas reklāmu un/vai televeikalu vienreiz katrā paredzētajā laikā, kas ir vismaz 30 minūtes, ar noteikumu, ka raidījuma paredzētais ilgums pārsniedz 30 minūtes. Televīzijas reklāmas vai televeikalu neiestarpina reliģisku ceremoniju pārraidēs.

21. pants

Ir aizliegts televeikals zālēm, kurām vajadzīga tirdzniecības atļauja Direktīvas 2001/83/EK nozīmē, kā arī televeikals ārstniecībai.

22. pants

- 1.a** Alkoholisko dzērienu televīzijas reklāma un televeikals atbilst šādiem kritērijiem:
- a) tie **nav** vērsti konkrēti uz nepilngadīgajiem vai jo īpaši nerāda nepilngadīgos, kuri lieto šos dzērienus;
 - b) tie nesaista alkohola lietošanu ar fizisko spēju uzlabošanos vai transportlīdzekļa vadīšanu;
 - c) tie nerada iespaidu, ka alkohola lietošana palīdz gūt panākumus sabiedrībā vai seksā;
 - d) tie neapgalvo, ka alkoholam piemīt ārstnieciskas īpašības vai ka tas ir stimulējošs, nomierinošs vai līdzeklis, kas palīdz risināt personiskas nesaskaņas;

- e) tie nemudina uz alkohola pārmērīgu lietošanu un nenopel atturību vai mērenu alkohola lietošanu;
- f) tie neuzsver, ka augsts alkohola saturs ir dzēriena pozitīva īpašība.

1.b Audiovizuāli komercpaziņojumi par alkoholiskajiem dzērieniem audiovizuālo mediju pakalpojumos pēc pieprasījuma, izņemot sponsorēšanu un produktu izvietojumu, atbilst 1.a punktā minētajiem kritērijiem.

23. pants

- 1. No plkst. 06.00 līdz 18.00 televīzijas reklāmas un televeikala iestarpinājumu raidlaika īpatsvars nepārsniedz 20 % no minētā laika. No plkst. 18.00 līdz 00.00 televīzijas reklāmas un televeikala iestarpinājumu raidlaika īpatsvars nepārsniedz 20 % no minētā laika.²⁴**

²⁴ ***Direktīvas 19. apsvēruma ir jāgroza šādi: " Ir svarīgi, lai raidorganizācijām būtu lielāka elastība un spēja izlemt, kad izvietot reklāmu, lai palielinātu reklāmdevēju pieprasījumu un skatītāju plūsmu. Tādējādi laikam no plkst. 6.00 līdz 18.00 reklāmu raidlaika ierobežojums būtu jāapreķina 20 % apmērā, pamatojoties uz minēto laiku. Tādā pašā veidā laikam no plkst. 18.00 līdz 00.00 reklāmu raidlaika ierobežojums būtu jāapreķina 20 % apmērā, pamatojoties uz minēto laiku."***

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz:

- a) raidorganizācijas paziņojumiem par saviem raidījumiem un palīgproduktiem, kas tieši atvasināti no minētajiem raidījumiem, vai par citu tā paša mediju koncerna sabiedrību raidījumiem;
- b) sponsorēšanas paziņojumiem;
- c) produktu izvietojumu;
- ca) neitrāliem kadriem starp redakcionālo saturu un televīzijas reklāmas vai televeikala iestarpinājumiem un starp atsevišķiem iestarpinājumiem.**²⁵

24. pants

Televeikala skatlogi ir skaidri norādīti ar optiskiem un akustiskiem līdzekļiem, un to minimālais ilgums bez pārtraukuma ir 15 minūtes.

25. pants

Šo direktīvu piemēro *mutatis mutandis* attiecībā uz televīzijas kanāliem, kas paredzēti tikai reklāmai un televeikalam, kā arī uz televīzijas kanāliem, kuri paredzēti tikai pašreklāmai.

Tomēr šiem kanāliem nepiemēro VI nodaļu, kā arī 20. un 23. pantu.

²⁵ ***Jāiekļauj jauns apsvērums: "Neitrāli kadri nošķir redakcionālo saturu no televīzijas reklāmas vai televeikala iestarpinājumiem, kā arī nodala atsevišķus iestarpinājumus. Tie ļauj skatītājam skaidri atšķirt, kad beidzas viens audiovizuālā satura veids un sākas cits. Ir jāprecizē tas, ka uz neitrāliem kadriem neattiecas televīzijas reklāmai noteiktais kvantitatīvais ierobežojums. Tas ir tādēļ, lai nodrošinātu, ka neitrālos kadrus izmantotais laiks neietekmē laiku, ko izmanto reklāmai, un ka netiek negatīvi ietekmēti ieņēmumi, kurus gūst no reklāmas."***

26. pants

Neskarot 4. pantu, dalībvalstis, ievērojot Savienības tiesību aktus, var paredzēt citādus nosacījumus nekā tie, kuri noteikti 20. panta 2. punktā un 23. pantā attiecībā uz televīzijas apraidi, kas domāta tikai valsts teritorijai un ko nevar tieši vai netieši uztvert sabiedrība vienā vai vairākās citās dalībvalstīs.

27. pants

[svītrots]

IX NODAĻA

TIESĪBAS UZ ATBILDI TELEVĪZIJAS APRAIDĒ

28. pants

1. Neskarot citus noteikumus, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar civiltiesību, administratīvo tiesību vai krimināltiesību normām, neatkarīgi no valstspiederības jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kuras likumīgajām interesēm, jo īpaši reputācijai un labajai slavai, ir nodarīts kaitējums, televīzijas raidījumā atspoguļojot nepareizus faktus, ir jābūt tiesībām uz atbildi vai līdzvērtīgiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesību uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekļu faktisko izmantošanu nekavē nepamatotu noteikumu vai nosacījumu piemērošana. Atbildi nosūta saprātīgā laikā pēc pamatota pieprasījuma saņemšanas un tādā laikā un veidā, kas atbilst apraidei, uz ko pieprasījums attiecas.
2. Tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem ir spēkā attiecībā uz visām dalībvalsts jurisdikcijā esošajām raidorganizācijām.

3. Dalībvalstis pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai ieviestu tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, un nosaka procedūru, kura jāievēro, lai tās izmantotu. Jo īpaši tās nodrošina, ka ir atļauts pietiekams laiks un procedūras ir tādas, lai fiziskas vai juridiskas personas, kuras pastāvīgi uzturas vai veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs, var izmantot minētās tiesības vai līdzvērtīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus.
4. Pieteikumu izmantot tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus var noraidīt, ja šāda atbilde nav pamatota saskaņā ar 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, varētu ietvert sodāmu rīcību, padarītu raidorganizāciju civiltiesiski atbildīgu vai pārkāptu pieklājības normas.
5. Pieņem noteikumus, kas paredz procedūras, saskaņā ar kurām tiesā var izskatīt domstarpības par to, kā izmantot tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

IXa NODAĻA

NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI VIDEO KOPLIETOŠANAS PLATFORMAS PAKALPOJUMIEM

28.a pants

1. Neskarot Direktīvas 2000/31/EK 14. un 15. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji veic piemērotus pasākumus, lai:
 - a) pasargātu nepilngadīgos no raidījumiem, lietotāju veidotiem video un audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai;
 - b) pasargātu sabiedrību no raidījumiem, lietotāju veidotiem video un audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kuros ir kūdīšana uz vardarbību vai naida kurināšana pret personu grupu vai locekli šādā grupā, ko raksturo pēc dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, valstspiederības, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas;

ba) pasargātu sabiedrību no raidījumiem, lietotāju veidotiem video un audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kuros ir publiska kūdīšana uz terora aktu izdarīšanu, kā izklāstīts 5. pantā Direktīvā (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu.

- 1.a Dalībvalstis nodrošina, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji ievēro 9. panta 1. punktā izklāstītās prasības attiecībā uz audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kurus minētie video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji tirgo, pārdod un izvieto. Ņemot vērā to, ka video koplietošanas platformām ir ierobežota kontrole pār audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kurus minētie video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji netirgo, nepārdod un neizvieto, dalībvalstis nodrošina, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji veic atbilstošus pasākumus, lai ievērotu 9. panta 1. punktā izklāstītās prasības.**
- 2. Šā panta 1. un 1.a punkta nolūkos atbilstošos pasākumus nosaka, ņemot vērā attiecīgā satura būtību, kaitējumu, ko tas var nodarīt, pasargājamo personu kategorijas īpašības, kā arī tiesības un leģitīmās intereses, kas var tikt aizskartas, tostarp video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēju un to lietotāju tiesības un leģitīmās intereses, kuri ir izveidojuši un/vai augšupielādējuši minēto saturu, kā arī sabiedrības intereses. Šie pasākumi ir īstenojami un samērīgi, ņemot vērā video koplietošanas platformas apjomu un sniegtā pakalpojuma būtību.**

Šādos pasākumos ietilpst attiecīgi šādas darbības:

- (a) video koplietošanas platformas pakalpojumu noteikumos iekļaut un piemērot prasības nekūdīt uz vardarbību vai nekurināt naidu, kā norādīts 1. punkta b) apakšpunktā, un publiski nekūdīt uz terora aktu izdarīšanu, kā minēts 1. punkta ba) apakšpunktā, saskaņā ar 6. pantu, kā arī tāda satura koncepciju, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai, saskaņā ar 12. panta 1. punktu;**
- aa) video koplietošanas platformas pakalpojumu noteikumos iekļaut un piemērot 9. panta 1. punktā izklāstītās prasības attiecībā uz audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kurus video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji netirgo, nepārdod un neizvieto;**
- b) izveidot un darbināt mehānismus, ar ko video koplietošanas platformas lietotāji var attiecīgajam video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējam ziņot vai signalizēt par 1. punktā minēto saturu, kas glabājas tā platformā;**
- c) izveidot un darbināt video koplietošanas platformu lietotāju vecuma pārbaudes sistēmas attiecībā uz saturu, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai;**
- d) izveidot un darbināt sistēmas, kas ļauj video koplietošanas platformu lietotājiem novērtēt 1. punktā minēto saturu;**

- e) paredzēt vecāku kontroles sistēmas attiecībā uz saturu, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai;
 - f) izveidot un darbināt sistēmas, ar ko video koplietošanas platformu pakalpojumu sniedzēji video koplietošanas platformu lietotājiem paskaidro, kas darīts saistībā ar b) apakšpunktā minēto ziņošanu un signalizēšanu;
 - fa) paredzēt efektīvus mediju lietotprasmes pasākumus un rīkus un veicināt lietotāju informētību par šiem pasākumiem un rīkiem.
3. Lai īstenotu 2. punktā minētos pasākumus, dalībvalstis tiek mudinātas izmantot kopregulēšanu, kā paredzēts 4.a panta 1. punktā.
- 3a. Lai efektīvi un konsekventi īstenotu šo pantu, Komisija vajadzības gadījumā pēc konsultēšanās ar kontaktkomiteju izdod pamatnostādnes par 1. panta aa) punkta iii) apakšpunkta praktisko piemērošanu.
4. Dalībvalstis izveido nepieciešamos mehānismus, ar ko novērtē video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēju veikto 2. punktā minēto pasākumu piemērotību. Minēto pasākumu novērtēšanu dalībvalstis uztic valsts regulatīvajām iestādēm.

5. Dalībvalstis video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējiem var piemērot pasākumus, kas ir detalizētāki vai stingrāki par 2. punktā minētajiem. Pieņemot šādus pasākumus, dalībvalstis ievēro prasības, kas noteiktas ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, piemēram, prasības, kuras izklāstītas Direktīvas 2000/31/EK 14. un 15. pantā vai Direktīvas 2011/93/ES 25. pantā.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka saistībā ar 1. un 2. punkta piemērošanu ir pieejami sūdzību un atlīdzības mehānismi lietotāju un video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēju strīdu izšķiršanai.
- 6.a Papildus 2. punktā minētajiem pasākumiem dalībvalstis veicina politikas virzienus un plānus, kuru mērķis ir attīstīt mediju lietotprasmi.
7. Komisija mudina video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējus apmainīties ar paraugpraksi attiecībā uz 3. punktā minētās kopregulēšanas rīcības kodeksiem.
8. Dalībvalstis un Komisija var veicināt pašregulēšanu, izmantojot 4.a panta 2. punktā minētos Savienības rīcības kodeksus.

28.b pants

- 1. Šajā direktīvā video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalsts teritorijā Direktīvas 2000/31/EK 3. panta 1. punkta nozīmē, ir minētās dalībvalsts jurisdikcijā.

1. Video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalsts teritorijā, ievērojot -1. pantu, šajā direktīvā tiek uzskatīts par tādu, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, ja minētajam koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējam:

- a) ir mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību minētās dalībvalsts teritorijā; vai**
- b) ja tas ir daļa no grupas un ja kāds cits minētās grupas uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētās dalībvalsts teritorijā.**

Šā panta nolūkos:

- a) "mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 2. panta 9. punktā;**
- b) "meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 2. panta 10. punktā;**
- c) "grupa" ir mātesuzņēmums, visi tās meitasuzņēmumi un visi citi uzņēmumi, kas ir minētās grupas daļa.**

1.a Lai piemērotu 1. punktu, ja mātesuzņēmums, meitasuzņēmums vai citi grupas uzņēmumi katrs uzņēmējdarbību veic dažādās dalībvalstīs, uzskata, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā uzņēmējdarbību veic tā mātesuzņēmums, vai, ja šāda uzņēmējdarbības veicēja nav, tajā dalībvalstī, kurā uzņēmējdarbību veic tā meitasuzņēmums, vai, ja šāda uzņēmējdarbības veicēja nav, tajā dalībvalstī, kurā uzņēmējdarbību veic cits grupas uzņēmums.

- 1.b** Lai piemērotu 1.a punktu, ja ir vairāki meitasuzņēmumi un katrs no tiem uzņēmējdarbību veic kādā citā dalībvalstī, uzskata, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs uzņēmējdarbību veic tajā dalībvalstī, kurā viens no meitasuzņēmumiem vispirms sācis savu darbību, ar noteikumu, ka tas uztur stabilu un efektīvu saikni ar minētās dalībvalsts ekonomiku. Ja ir vairāki citi uzņēmumi, kas ir daļa no grupas, un katrs no tiem uzņēmējdarbību veic kādā citā dalībvalstī, uzskata, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs uzņēmējdarbību veic tajā dalībvalstī, kurā viens no šiem uzņēmumiem vispirms sācis savu darbību, ar noteikumu, ka tas uztur stabilu un efektīvu saikni ar minētās dalībvalsts ekonomiku.
- 1.c** Šajā direktīvā Direktīvas 2000/31/EK 3., 14. un 15. pantu piemēro video koplietošanas platformas pakalpojumu sniedzējiem, par kuriem uzskata, ka tie veic uzņēmējdarbību dalībvalstī saskaņā ar 1. punktu.
- 2.** Dalībvalstis izveido un atjaunina to video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēju sarakstu, kuri veic vai par kuriem uzskata, ka tie veic, uzņēmējdarbību to teritorijā, un norāda, uz kuriem -1. un 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem balstās to jurisdikcija. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu šo sarakstu, tostarp visus atjauninājumus. Ja ir neatbilstības starp sarakstiem, Komisija sazinās ar attiecīgajām dalībvalstīm, lai rastu risinājumu. Komisija nodrošina, lai valstu regulatīvajām iestādēm būtu piekļuve šim sarakstam. Ciktāl iespējams, Komisija šo informāciju dara publiski pieejamu.

X NODAĻA

KONTAKTKOMITEJA

29. pants

1. Komisijas aizgādībā izveido kontaktkomiteju. To veido dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvji. Tās priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis, un tā sanāk vai nu pēc priekšsēdētāja ierosmes, vai pēc dalībvalsts delegācijas lūguma.
2. Kontaktkomitejas uzdevumi ir šādi:
 - a) veicināt šīs direktīvas efektīvu īstenošanu, rīkojot regulāras apspriedes par jebkurām praktiskām problēmām, kas rodas tās piemērošanas gaitā, jo īpaši piemērojot 2. pantu, kā arī apspriedes par jebkuriem citiem jautājumiem, kuros domu apmaiņu uzskata par lietderīgu;
 - b) sniegt atzinumus pēc savas ierosmes vai atzinumus, ko prasa Komisija, par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs;
 - c) būt par forumu viedokļu apmaiņai par jautājumiem, kas būtu jāiztīrā ziņojumos, kuri dalībvalstīm jāsniedz, ievērojot 16. panta 3. punktu, un par to metodiku;
 - d) pārrunāt to regulāro apspriežu iznākumu, kuras Komisija rīko kopā ar raidorganizāciju, producentu, patērētāju, ražotāju, pakalpojumu sniedzēju, arodbiedrību un radošo apvienību pārstāvjiem;
 - e) veicināt informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju par stāvokli un regulatīvo darbību attīstību attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem, ņemot vērā Savienības audiovizuālo politiku, kā arī attiecīgās norises tehniskajā jomā;

- f) pārbaudīt jebkuru šīs jomas attīstības tendenci, par kuru domu apmaiņa šķiet lietderīga.

XI NODAĻA

DALĪBVALSTU REGULATĪVĀS IESTĀDES VAI STRUKTŪRAS

30. pants

1. Katra dalībvalsts izraugās vienu vai vairākas valsts regulatīvās iestādes vai struktūras. Dalībvalstis nodrošina, ka tās ir juridiski nošķirtas no valdības un funkcionāli neatkarīgas no jebkuras citas publiskās vai privātās struktūras. Tas neskar iespēju dalībvalstīm veidot regulatorus, kas pārrauga dažādas nozares.²⁶

²⁶ *Direktīvas 33. apsvērums ir jāgroza šādi: "Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to valsts regulatīvās iestādes ir juridiski nošķirtas no valdības. Tomēr tam nebūtu jāliedz dalībvalstīm īstenot pārraudzību saskaņā ar valsts konstitucionālajām tiesībām. Būtu jāuzskata, ka dalībvalstu regulatīvās iestādes vai struktūras ir sasniegušas vajadzīgo neatkarības līmeni, ja minētās regulatīvās iestādes vai struktūras, tostarp tās, kas izveidotas kā publiskās iestādes vai struktūras, ir funkcionāli un faktiski neatkarīgas no savām attiecīgajām valdībām un no jebkuras citas publiskās vai privātās struktūras. Uzska, ka tas ir būtiski, lai nodrošinātu valsts regulatīvās iestādes vai struktūras pieņemto lēmumu objektivitāti. Neatkarības prasībai nebūtu jāskar iespēja dalībvalstīm veidot regulatorus, kas pārrauga dažādas nozares, piemēram, audiovizuālo nozari un telekomunikāciju nozari. Valsts regulatīvajām iestādēm vajadzētu būt izpildes pilnvarām un resursiem, kas nepieciešami to uzdevumu izpildei, – personāla, kompetences un finansiālo līdzekļu ziņā. Ar savām darbībām valsts regulatīvajām iestādēm, kas izveidotas saskaņā ar šo direktīvu, būtu jānodrošina, ka tiek ievēroti mērķi attiecībā uz mediju plurālismu, kultūras daudzveidību, patērētāju aizsardzību, kā arī iekšējo tirgu un godīgas konkurences veicināšanu."*

2. **Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvās iestādes vai struktūras savas pilnvaras īsteno objektīvi un pārredzami, un saskaņā ar šīs direktīvas mērķiem. Pildot uzdevumus, kas tām uzticēti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Savienības tiesību aktus, valsts regulatīvās iestādes vai struktūras neprasa un nesaņem norādījumus ne no vienas citas struktūras. Tas neliedz īstenot pārraudzību saskaņā ar valsts konstitucionālajām tiesībām.**
3. **Regulatīvo iestāžu vai struktūru kompetenci un pilnvaras, kā arī veidus, kā tās tiek sauktas pie atbildības, skaidri nosaka valsts tiesību aktos.**
4. **Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvajām iestādēm vai struktūrām ir atbilstoši finanšu līdzekļi un cilvēkresursi, un izpildes pilnvaras savu funkciju efektīvai īstenošanai. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvajām iestādēm vai struktūrām ir atsevišķi ikgadējie budžeti, kurus publisko.**
5. **Valsts regulatīvās iestādes vai struktūras vadītāju vai tādas koleģiālās struktūras locekļus, kura valsts regulatīvajā iestādē vai struktūrā pilda minēto funkciju, var atlaist tikai tad, ja viņi vairs neatbilst savu pienākumu pildīšanai vajadzīgajiem nosacījumiem, kas iepriekš noteikti valsts līmenī. Lēmumu par atlaišanu publisko.**
6. *[svītrots]*
7. **Dalībvalstis nodrošina, ka valsts līmenī pastāv efektīvi apelācijas mehānismi. Apelācijas iestāde, kas var būt tiesa, ir neatkarīga no apelācijas lietā iesaistītajām pusēm.**

Kamēr nav zināms apelācijas iznākums, valsts regulatīvās iestādes vai struktūras lēmums paliek spēkā, ja vien saskaņā ar valsts tiesību aktiem netiek noteikti pagaidu pasākumi.

30.-a pants (jauns)

- 1. Dalībvalstis nodrošina, ka to valsts regulatīvās iestādes vai struktūras veic atbilstošus pasākumus, lai cita citai un Komisijai sniegtu informāciju, kas nepieciešama šīs direktīvas, jo īpaši 2., 3. un 4. panta, piemērošanai.**
- 2. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad to valsts regulatīvās iestādes vai struktūras no to jurisdikcijā esoša mediju pakalpojumu sniedzēja saņem informāciju par to, ka tas vēlas sniegt pakalpojumu, kas pilnībā vai galvenokārt vērsts uz auditoriju citā dalībvalstī, valsts regulatīvā iestāde vai struktūra tajā dalībvalstī, kurai ir jurisdikcija, informē valsts regulatīvo iestādi vai struktūru uztvērējā dalībvalstī.**
- 3. Ja uztvērējas dalībvalsts regulatīvā iestāde vai struktūra nosūta lūgumu, kas attiecas uz mediju pakalpojumu sniedzēja darbībām, tās dalībvalsts regulatīvajai iestādei vai struktūrai, kurai ir jurisdikcija attiecībā uz minēto sniedzēju, pēdējā minētā regulatīvā iestāde vai struktūra dara visu iespējamo, lai lūgumu izskatītu divu mēnešu laikā, neskarot stingrākus termiņus, kas piemērojami, ievērojot šo direktīvu. Pēc pieprasījuma uztvērējas dalībvalsts regulatīvā iestāde vai struktūra tās dalībvalsts regulatīvajai iestādei vai struktūrai, kurai ir jurisdikcija, sniedz jebkuru informāciju, kas var palīdzēt lūguma izskatīšanā.**

1. Ar šo tiek izveidota Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupa (*ERGA*).
2. Tā sastāv no audiovizuālo mediju pakalpojumu jomā darbojošos valsts regulatīvo iestāžu vai struktūru pārstāvjiem. *ERGA* sanāksmēs piedalās Komisijas pārstāvis.
3. *ERGA* uzdevumi ir šādi:
 - a) sniegt tehnisko zinātību Komisijai, lai nodrošinātu audiovizuālo mediju pakalpojumu tiesiskā regulējuma konsekventu īstenošanu;
 - b) *[svītrots]*

²⁷ *Direktīvas 36. un 37. apsvērums ir jāgroza šādi:*

- (36) *ERGA* ir devusi pozitīvu ieguldījumu konsekventā regulēšanas praksē un nodrošinājusi augsta līmeņa konsultācijas Komisijai par īstenošanas jautājumiem. Tāpēc šajā direktīvā ir oficiāli jāatzīst un jāpastiprina tās loma. Tādēļ minētā grupa būtu jāizveido saskaņā ar šo direktīvu.
- (37) Komisijai vajadzētu būt iespējai apspriesties ar *ERGA* par jebkuru jautājumu, kas saistīts ar audiovizuālo mediju pakalpojumiem un video koplietošanas platformām. *ERGA* būtu jāpalīdz Komisijai, sniedzot **tehnisko** zinātību un konsultācijas un sekmējot paraugprakses apmaiņu, **tostarp attiecībā uz pašregulēšanas un kopregulēšanas rīcības kodeksiem**. Konkrēti – Komisijai būtu jāapspriežas ar *ERGA*, piemērojot Direktīvu 2010/13/ES, lai veicinātu tās konverģentu īstenošanu. Pēc Komisijas pieprasījuma *ERGA* būtu jāsniedz **nesaistoši** atzinumi par jurisdikciju, **par pasākumiem, ar kuriem atkāpjas no uztveršanas brīvības, un par pasākumiem, ar kuriem vēršas pret jurisdikcijas apiešanu**. *ERGA* būtu arī jāspēj sniegt **tehniskas konsultācijas par jebkuru regulatīvo jautājumu, kas saistīts ar audiovizuālo mediju pakalpojumu sistēmu, tostarp nepilngadīgo aizsardzības un naida runas jomā, kā arī par saturu** audiovizuālos komercpaziņojumos par pārtiku ar augstu tauku, sāls/nātrija un cukura saturu.

- c) **apmainīties ar pieredzi un paraugpraksi attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumu tiesiskā regulējuma piemērošanu;**
- d) **sadarboties un sniegt saviem locekļiem šīs direktīvas piemērošanai nepieciešamo informāciju, jo īpaši attiecībā uz tās 3. un 4. pantu;**
- e) **pēc Komisijas pieprasījuma sniegt atzinumus par tehniskajiem un faktiskajiem aspektiem jautājumos saskaņā ar 2. panta 5.b punktu, 3. panta 4. punktu un 4. panta 4. punkta c) apakšpunktu.**

4. *ERGA* pieņem savu reglamentu.

XII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

31. pants

Jomās, ko šī direktīva nekoordinē, tā neietekmē dalībvalstu tiesības un pienākumus, kas izriet no pastāvošajām konvencijām attiecībā uz telekomunikācijām vai apraidi.

32. pants

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

33. pants

Komisija uzrauga, kā dalībvalstis piemēro šo direktīvu.

Vēlākais līdz [datums – ne vēlāk kā četrus gadus pēc pieņemšanas] un pēc tam reizi trijos gados Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai iesniedz ziņojumu par šās direktīvas piemērošanu.

Lai novērtētu direktīvas ietekmi un pievienoto vērtību, Komisija vēlākais līdz [datums – ne vēlāk kā astoņus gadus pēc pieņemšanas] Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz *ex post* izvērtējumu, attiecīgos gadījumos tam pievienojot priekšlikumus direktīvas pārskatīšanai.

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, vēlākais līdz [datums – ne vēlāk kā divus gadus pēc stāšanās spēkā]. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

– *Padomes vārdā* –
priekšsēdētājs
